

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ «ΑΣΘΕΝΕΙΕΣ»

Caroline Markolin, Ph.D.

Η Γερμανική Νέα Ιατρική βασίζεται στα ευρήματα του ιατρού Dr. Ryke Geerd Hamer. Ο Dr. Hamer έλαβε το πτυχίο Ιατρικής το 1961 από το πανεπιστήμιο του Tübingen, Γερμανίας. Ήταν ειδικευμένος στην παθολογία και έκανε πρακτική σε διάφορες πανεπιστημιακές κλινικές της Γερμανίας. Ο Dr. Hamer άνοιξε ένα ιδιωτικό ιατρείο με τη σύζυγό του, Sigrid. Μαζί απέκτησαν τέσσερα παιδιά.

Η 18η Αυγούστου 1978 ήταν, όπως περιγράφει ο ίδιος, η πιο σκοτεινή μέρα της ζωής του. Εκείνη την ημέρα, ο Dr. Hamer έλαβε την σοκαριστική είδηση ότι ο μεγαλύτερος γιος του Dirk πυροβολήθηκε κατά λάθος. Ο Dirk πέθανε τέσσερις μήνες αργότερα στην αγκαλιά του πατέρα του.

Λίγο μετά το θάνατο του Dirk, ο Dr. Hamer διαγνώστηκε με καρκίνο των όρχεων. Δεδομένου ότι δεν υπήρξε ποτέ σοβαρά άρρωστος, υπέθεσε αμέσως ότι η ανάπτυξη του καρκίνου του, μπορεί να σχετίζεται άμεσα με την τραγική απώλεια του γιου του.

Ο θάνατος του Dirk και η προσωπική του εμπειρία με τον καρκίνο, οδήγησαν τον Dr. Hamer σε ένα καταπληκτικό επιστημονικό ταξίδι. Εκείνη την περίοδο ως επικεφαλής παθολόγος μιας γερμανικής κλινικής καρκινοπαθών, άρχισε να ερευνά τις προσωπικές ιστορίες των ασθενών του. Πολύ σύντομα διαπίστωσε ότι, όπως αυτός, όλοι είχαν βιώσει κάποιο απρόσμενο, συναισθηματικά στρεσογόνο γεγονός, πριν την εμφάνιση του καρκίνου τους. Ωστόσο, προχώρησε την έρευνά του ακόμη περισσότερο. Ακολουθώντας την υπόθεση ότι όλες οι σωματικές λειτουργίες ελέγχονται από τον εγκέφαλο, ανέλυσε τις αξονικές τομογραφίες εγκεφάλου των ασθενών του και τις αντιπαρέβαλε με το ιστορικό τους και τις προσωπικές τους ιστορίες. Επρόκειτο για μια εντελώς νέα προσέγγιση. Μέχρι τότε, καμία μελέτη δεν είχε εξετάσει την προέλευση της ασθένειας στον εγκέφαλο και τον ρόλο του ως «μεσολαβητή» μεταξύ των συναισθημάτων μας και ενός νοσούντος οργάνου.

Αυτό που ανακάλυψε ο Dr. Hamer ήταν εντυπωσιακό. Διαπίστωσε ότι όταν υποφέρουμε από ένα απροσδόκητο συναισθηματικό άγχος, όπως έναν απρόσμενο χωρισμό, απώλεια ενός αγαπημένου προσώπου ή ξαφνικές ανησυχίες ή θυμό, ο εγκέφαλος ενεργοποιεί ένα βιολογικό πρόγραμμα έκτακτης ανάγκης για να ανταποκριθεί στο ακριβές σοκ-σύγκρουση που βιώνει. Κατέδειξε ότι ακριβώς τη στιγμή που συμβαίνει η σύγκρουση, το σοκ επηρεάζει μια συγκεκριμένη περιοχή στον εγκέφαλο προκαλώντας μια βλάβη που είναι ορατή σε μια αξονική εγκεφάλου ως ένα σύνολο από ευδιάκριτους ομόκεντρους δακτυλίου. Με την επίδραση αυτή, το σοκ κοινοποιείται στο αντίστοιχο όργανο. Το αν το όργανο θα ανταποκριθεί στη σύγκρουση με την ανάπτυξη όγκου (καρκίνου), μια καρδιακή πάθηση ή απώλεια ιστού όπως συμβαίνει στην περίπτωση της οστεοπόρωσης ή στο έλκος στομάχου, καθορίζεται από τον ακριβή τύπο συναισθηματικού άγχους.

Ας πάρουμε για παράδειγμα τον καρκίνο του παχέος εντέρου: Η βιολογική σύγκρουση που συνδέεται με το έντερο, όπως ο Dr. Hamer την αποκαλεί, είναι μια «σύγκρουση αχώνευτης μπουκιάς». Τα ζώα βιώνουν συγκρούσεις μπουκιάς με πραγματικούς όρους όταν, για παράδειγμα, ένα κομμάτι φαγητού κολλήσει στο πεπτικό σύστημα. Ως αντίδραση σε αυτήν την δυνητικά απειλητική για τη ζωή τους κατάσταση, τα εντερικά κύτταρα αρχίζουν αμέσως να πολλαπλασιάζονται. Ο βιολογικός σκοπός του πολλαπλασιασμού των κυττάρων είναι η αυξημένη παραγωγή πεπτικών χυμών, έτσι ώστε να διευκολυνθεί η αποδόμηση και η μεταφορά της μπουκιάς. Εμείς οι άνθρωποι κληρονομήσαμε το

συγκεκριμένο πρόγραμμα βιολογικής αντίδρασης. Για εμάς όμως, μια «αχώνευτη μπουκιά» μπορεί να μεταφραστεί ως μία προσβολή, ένα δύσκολο διαζύγιο, μία διαμάχη για χρήματα ή περιουσία ή μία δικαστική υπόθεση που δεν μπορούμε να «χωνέψουμε». Ο Dr. Hamer διαπίστωσε ότι όταν βιώνουμε μια τέτοια «αχώνευτη κατάσταση», ξεκινά η ίδια διαδικασία κυτταρικού πολλαπλασιασμού, ελεγχόμενη από το τμήμα του εγκεφάλου που ελέγχει το παχύ έντερο. Όσο ένα άτομο βιώνει το άγχος σχετικά με το «αχώνευτο ζήτημα» τα κύτταρα συνεχίζουν να πολλαπλασιάζονται, σχηματίζοντας αυτό που ονομάζεται όγκος του παχέος εντέρου. Η συμβατική ιατρική ερμηνεύει αυτά τα επιπλέον κύτταρα ως «κακοήθη». Με βάση χιλιάδες περιπτώσιολογικές μελέτες, ο Dr. Hamer απέδειξε ότι αυτά τα πλεονάζοντα κύτταρα (ο όγκος), στην πραγματικότητα, είναι «αναλώσιμα κύτταρα» τα οποία είναι χρήσιμα κατά το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Τη στιγμή που θα ξεκινήσει η αφομοίωση της «αχώνευτης μπουκιάς» τα «αναλώσιμα κύτταρα», δεν είναι πλέον απαραίτητα, οπότε απομακρύνονται με τη βοήθεια βακτηρίων ή μυκήτων.

Ο Dr. Hamer ανακάλυψε επίσης ότι κάθε «ασθένεια» εξελίσσεται σε δύο φάσεις. Η πρώτη, ή αλλιώς φάση ενεργής-σύγκρουσης, χαρακτηρίζεται από συναισθηματική δυσφορία. Σε αυτή τη φάση, συνήθως είμαστε εντελώς απορροφημένοι από αυτό που συνέβη, έχουμε κρύα άκρα, έλλειψη όρεξης, υποφέρουμε από διαταραχές ύπνου και χάνουμε βάρος. Εάν επιλύσουμε τη σύγκρουση μπαίνουμε στη φάση-θεραπείας, κατά τη διάρκεια της οποίας η ψυχή, ο εγκέφαλος και το προσβεβλημένο όργανο εισέρχονται στη φάση επούλωσης. Δεδομένου ότι η συμβατική ιατρική δεν αναγνωρίζει τη διφασικότητα κάθε ασθένειας, πολλά συμπτώματα της φάσης επούλωσης όπως φλεγμονές, πυρετός, οδυνηρό οίδημα, πύον, αίμα στα κόπρανα, στα ούρα ή στα πτύελα (ιδιαίτερα όταν ένας καρκινικός όγκος αποδομείται), ή οι λοιμώξεις, χαρακτηρίζονται ως ασθένειες, αν και στην πραγματικότητα είναι εκδηλώσεις μιας φυσικής θεραπευτικής διαδικασίας.

Οι θεραπευτικές πτυχές της GNM είναι πολλαπλές. Το πρώτο βήμα είναι να προσδιοριστεί εάν το άτομο εξακολουθεί να είναι σε φάση ενεργής σύγκρουσης ή αν ήδη θεραπεύεται. Εάν εξακολουθεί να βρίσκεται στη φάση ενεργής σύγκρουσης, είναι απαραίτητο να προσδιοριστεί η αρχική σύγκρουση, να αναπτυχθεί μια στρατηγική για την επίλυση της σύγκρουσης και να προετοιμαστεί ο ασθενής για τα θεραπευτικά συμπτώματα που θα ακολουθήσουν. Κατά τη διάρκεια της φάσης θεραπείας είναι σημαντικό να υποστηριχθεί ο ασθενής ψυχολογικά και εάν είναι απαραίτητο, ιατρικά. Αλλά πάνω απ' όλα, είναι σημαντικό να κατανοήσουμε τη φύση των συμπτωμάτων. Επειδή η κατανόηση κάθε συμπτώματος και του βιολογικού και βιογραφικού πλαισίου του, βοηθάει στη μείωση του πανικού και του φόβου που προκαλείται συχνά με την εμφάνιση μιας ασθένειας.

Η έρευνα του Dr. Hamer ανατρέπει ριζικά το κεντρικό δόγμα της συμβατικής ιατρικής, δηλαδή ότι οι ασθένειες είναι το αποτέλεσμα μιας δυσλειτουργίας του οργανισμού. Ο Dr. Hamer διαλύει τον πυρήνα της συμβατικής ιατρικής (συμπεριλαμβανομένης της ιατρικής βιομηχανίας) παρέχοντας σαφείς επιστημονικές αποδείξεις ότι ασθένειες, όπως ο καρκίνος, δεν εμφανίζονται τυχαία αλλά είναι αποτέλεσμα προγραμμάτων επιβίωσης που εφαρμόζονται με επιτυχία εδώ και εκατομμύρια χρόνια. Στην Γερμανική Νέα Ιατρική, ερωτήσεις όπως «γιατί εγώ» ή «γιατί καρκίνο;» δεν αποτελούν πλέον μυστήριο.

Πηγή: www.LearningGNM.com

ΑΠΟΠΟΙΗΣΗ ΕΥΘΥΝΩΝ: Οι πληροφορίες σε αυτό το έγγραφο δεν αντικαθιστούν την επαγγελματική ιατρική συμβουλή